

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2854/2025
07.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ из Старе Пазове, чији је заступник Општинско правобранилаштво Општине Стара Пазова, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељка Томљеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1360/24 од 20.11.2024. године, у седници већа одржаној 07.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1360/24 од 20.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1360/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 614/19 од 15.05.2024. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге у целости решење о извршењу Јавног извршитеља Јелене Станковић Миковић из ... И.ИВК 90/2019 од 20.03.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 68.315,95 динара, на име обрачунате законске затезне камате износ од 700,54 динара, на име трошкова извршног поступка износ од 8.171,81 динар и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 171.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1360/24 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена као основана жалба тужиоца, а делимично одбијена као неоснована и пресуда Основног суда у Старој Пазови П 614/19 од 15.05.2024. године, преиначена у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име главног дуга износ од 68.315,95 динара, на име обрачунате законске затезне камате износ од 700,54 динара, а у ставу првом потврђена и преиначена одлука о трошковима поступка у обавезујућем делу, тако што је одбијен захтев туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу

трошкове поступка у износу од 186.910,00 динара, Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-други закон) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца који се бави дистрибуцијом топлотне енергије према туженом за период од 01.08.2017. године до 31.12.2018. године у пословном простору, а кога је тужилац означио као корисника услуга на основу података из РГЗ СКН и о приговору застарелости одлучено применом члана 371. Закона о облигационим односима, јер се у пословном простору обавља делатност.

Полазећи од садржине тражене правне заштите и разлога на којима је заснована побијана правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

При том, због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози за ревизију из члана 403. ЗПП (редовна ревизија), према одредби члана 407. став 2. ЗПП, изузев у случају из одредби члана 403. став 2. ЗПП, као ни за посебну ревизију из члана 404. ЗПП, чија дозвољеност је условљена испуњењем услова прописаних одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради намирења новчаног потраживања насталог из комуналних услуга и сродних делатности примљен од стране јавног извршитеља 27.02.2019. године. Вредност предмета спора износи 69.637,03 динара и ради се о поступку о спору мале вредности у смислу члана 470. ЗПП.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**